

NASZA

NOTRE TRAVAIL

MENSUEL

ORGANE DES TRAVAILLEURS
CHRÉTIENS POLONAIS

PRACA

ORGAN POLSKICH PRACOWNIKÓW CHRZEŚCIJAŃSKICH

Po wszystkie czasy

Po wszystkie czasy, przez obszar daleki
Wiążą się istnień kolejne ogniwa;
Fala pokoleń, wielkie ludów rzeki —
Wszystko w ocean jeden wspólny spływa.

Który zasila coraz dalsze wieki...
Z rzeczą zniknionych ciągle rzesza żywa,
Jako strumienie, mieszają swe ścieki
I jedna drugą z sobą porywa.

Wszyscy są wspólną związani macierzą :
Umarli, żywi, wielcy czy też mali,
Wrogowie, bracia, dalecy lub bliscy —

Jedni od drugich nawzajem zależą,
Odpowiadają, na wypadków fali,
Każdy za wszystkich, za każdego wszyscy.

Adam Asnyk

*Z powodu przeciągającego się pobytu w szpitalu Kolegi
Leonarda RUDOWSKIEGO, Redaktora „NASZEJ PRACY”,
obecny numer zawiera tylko 6 stron.*

4P 0446

Mowa tronowa

Rok rocznie, tradycyjnie w trzeci wtorek września, bez urzędowego zawiadomienia, zbierają się Staten-Generaal w rezydencji na tak zwane zwykłe zebranie. Zebranie to jest otwarciem całego szeregu obrad, które trwają dokładnie jeden rok.

Zebranie to jest zawsze otwierane przez króla, albo, jak obecnie, przez Królową, która swą „mową tronową” dokonuje otwarcia zebrania. Mowa ta zawiera, między innymi, określenie ekonomicznej sytuacji kraju, stosunek państwa do zagranicy oraz dyktuje ona nowe prawa i zarządzenia.

Co do tych praw i zarządzeń, to będą one wysunięte tak delikatnie i w bardzo słabych zarysach, gdyż tak Sejm jak i Senat ma prawo krytykowania ich.

W tym samym kierunku, podobnie do mowy tronowej, zwrócił się także Minister od Spraw Finansowych w swej „Milionowej nocy”, jak również Macro-Ekonomiczne orzeczenie Centralnego Biura Planowania — wszyscy zwracają się o jaknajwiększą oszczędność w wydatkach inwestycyjnych oraz ostrożność w polityce zarobkowej.

Wydatki Inwestycyjne

Jak więc widzimy, Rząd przewiduje w 1965 r. wydatki inwestycyjne tak ograniczyć, aby braki z zeszłego roku w wysokości 1,25 miliardów Florenów można było w przyszłym roku całkowicie pokryć.

Musimy się więc liczyć z tym, że zwyczajka cen produktów w przyszłym roku, w najlepszym wypadku podniesie się tylko o 4%. Oznacza to realną zniżkę wartości zarobków pracowników. Tutaj, Rząd jest zdania, że ciężary obecnie także częściowo muszą być pokryte przez pracowników. Dlatego też obiecuje on w dalszym ciągu bardzo ostrą kontrolę cen, aby koszty utrzymania nie przekroczyły cyfry wskaźnika.

Równowaga ekonomiczna

Braki finansowe, spowodowane między innymi przez skrócenie czasu pracy oraz podwyżki A.O.W. i A.W.W., chce Rząd wyrównać przez podwyższenie kwoty oszczędnościowej szer-

szych mas społecznych, a przede wszystkim ograniczenia kredytowe oraz jak najszerze ograniczenia wydatków inwestycyjnych. Dlatego też, aby nie zakłócić tej równowagi ekonomicznej w jeszcze większej mierze, przewidywane zniżki podatków w sumie jednego miliona Florenów nie będą mogły być zrealizowane prędzej, jak w 1965 r.

Przyniesie to ze sobą sytuację taką, że w roku 1965 ogólne podatki będą stanowiły sumę 27,2% z ogólnych dochodów państwa. Jest to najwyższy procent, jaki sobie z ostatnich lat przypominamy.

Podwyżka taryf

Aby równowagę ekonomiczną w dalszym ciągu utrzymywać oraz stworzyć większe możliwości dla budowy mieszkań z subwencją Rządu, Minister Witteveen proponuje podwyżkę opłat przedszkół i wyższych szkół oraz wprowadzenie nowego podatku drogowego dla pojazdów mechanicznych.

HUMOR — HUMOR

W restauracji

Ubogo, ale czysto ubrany starszy człowiek przychodzi do restauracji i każe sobie podać posilny obiad. Gdy zjadł i odpoczął, prosi właściciela jadłodajni i tak mu tłumaczy:

— Ja musiałem zjeść obiad, bo już byłem bardzo głodny i bez sił, ale ja nie mam narazie aby za obiad zapłacić, bo chodzę po prośbie i jeszcze nic dzisiaj nie użebrałem, bo byłem za słaby. Ale niech pan będzie cierpliwy i mnie zawierzy, ja zaraz wyjdę, uproszę na ulicy trochę grosza, wrócę i panu zapłacę. Dobrze?...

Właściciel jednak wpadł w pasję, zaczyna mu wymyślać i pyta go, kto mu uwierzy, że on kiedykolwiek wróci i zapłaci, taki oszust, taki naciągacz ciężko pracujących na chleb ludzi...

— Dlaczego się pan zaraz unosi? Niech pan mi spokojnie powie, że pan mi nie ufa, a w takim razie ja sobie tu zostanę jako zastaw, napiję się jeszcze kawy, a pan sobie wyjdzie tu przed swój lokal i sam sobie użebrze, ile się będzie należało...

Lecz najwyższym czynnikiem równowagi ekonomicznej jest utrzymanie poziomu zarobków. Macro-Ekonomiczne orzeczenie konkluduje, że w przyszłym roku będzie poziom zarobków minimalnie o 4% podwyższony. O maksymalnej podwyżce milczy się tym razem i to słusznie, gdyż syndykaty zawsze sprzeciwiały się tym nierealnym określeniom na przyszłość, które to — jak praktyka już wykazała — nie mogą się spełnić.

Uważaj na ostatnią rentkartę!

W związku z tym, że przewiduje się zniesienie premiowania na pensję inwalidzką z dniem 1-go stycznia 1965 r., Biuro Zjednoczonych Raad van Arbeid wydało specjalny okólnik, w którym zwraca on uwagę na to, jak należy postępować z „Rentekaarten”.

A więc, gdy z dniem 1-go stycznia 1965 r. zarządzenie to oficjalnie wejdzie w życie, muszą wszystkie rentekarty przesłane być do Raad van Arbeid. Karty te muszą być zaklejone znaczkami za ostatnie tygodnie roku włącznie z tym, na który ostatni dzień roku się kończy.

Jeszcze dalej idzie ten okólnik: zaleca on rentekarty, które kończą się w miesiącach listopadzie i grudniu, nie wymieniać na nowe jak dotychczas, lecz zaklejać je nadal znaczkami do końca bieżącego roku. Znaczkami te muszą być klejone tylko wewnątrz rentekarty, gdyż tam znajdzie się dosyć miejsca, aby te maksymalnie dzieć więc znaczków dokleić.

ABONAMENT ROCZNY

za „NASZĄ PRACĘ”) — miesięczną :

we Francji	5 F
w Belgii i Luksemburgu	50 frs. bl.
w Holandii	4 floreny
w U. S. A.	1 dol.

w innych krajach równowartość 1 dol.
Prosimy o wpłacanie prenumeraty na konto CCP Paris 4410-13 — „Nasza Praca” — 26. rue Montholon — Paris (9°).

Prenumeratę w Belgii, Holandii i Luksemburgu można również wpłacać na konto : CCP Nr 4224.70 — C.O.B. — Caisse Centrale des Dépôts — 129, rue de la Loi — Bruxelles. — Na odwołanie przekazu prosimy zaznaczyć: „pour le compte Nr. 71.653 de „Nasza Praca”.

KRONIKA FRANCJI

Plan skrócenia czasu pracy w górnictwie

CFTC wraz z ogółem pracowników jest za powrotem do 40 godzinnego tygodnia pracy, lecz nikt nie może się hudzić, że z dnia na dzień powrócimy do niego. Poza tym, cel ten nie powinien w żadnym wypadku wpłynąć na zmniejszenie siły nabywczej pracowników.

Akcja nasza zdążyła więc w dwóch kierunkach:

- Podwyżka zarobków;
- Skrócenie czasu pracy.

Dlatego właśnie Federacja górników CFTC rzuciła myśl stopniowego zmniejszania czasu pracy w kopalniach i proponuje ażeby przyznano górnikom co roku dwa dni dodatkowego spoczynku, bez zmniejszenia zarobku.

Znaczenie tej propozycji

W pewnych kołach uznano tą propozycję za niewystarczającą. Jednakże, jeśli weźmiemy pod uwagę dodatkowe dni spoczynku i gdyby propozycja ta była poparta przez inne organizacje zawodowe, górnicy korzystałoby obecnie z 8 dodatkowych dni spoczynku.

Plan ten ma przynajmniej tą zaletę, że ustanowiłby stopniowe skrócenie czasu pracy **na trwałych podstawach**, bowiem historia ruchu roboczego we Francji przypomina nam, że w roku 1936 ustanowiono nagle 40 godzinny tydzień pracy i że w niespełna dwa lata później powróciliśmy znowu do 48 godzinnego tygodnia. Dzisiaj, po 26 latach jesteśmy jeszcze daleko od zdobytych z roku 1936.

Oczywiście, skrócenie czasu pracy jest zagadnieniem ogólnym. Dotyczy to wszystkich pracowników, ale dążeniem naszym jest ażeby rozpocząć od górników na warunkach wyszczególnionych powyżej, co nie przeszkadza,

Przyszłość węgla we Francji

Prace „okrągłego stołu” poświęcone produkcji węgla we Francji prowadzone są w dalszym ciągu na wyznaczeniu rocznej produkcji, zależnie od możliwości każdego zagłębia.

Wynik prac jednej z komisji został doręczony Rządowi. Przewiduje się, iż zagłębie Nord i Pas-de-Calais będzie wydobywać w przyszłości 23 do 25 milionów ton rocznie zamiast 27 obecnych.

Zagłębie Lotaryngii podniesie produkcję z 13,5 na 14,5 milionów ton rocznie. Produkcja zagłębia Środkowej Francji wynosić ma od 10 do 12,5 milionów ton.

że prowadzić będziemy również akcję z innymi gałęziami przemysłu i że każdy postęp na tym szczeblu pozwoli nam na przedyskutowanie planu stosowanego w górnictwie.

Federacja górników CFTC stawia konkretną propozycję i zwraca się do wszystkich pracowników kopalń, ażeby plan ten dobrze przemyśleli i ażeby poparli jej akcję.

Reforma w przedsiębiorstwach upaństwowionych

W marcu 1964, Rząd ogłosił raport poświęcony reformie stosunków z pracownikami w przedsiębiorstwach upaństwowionych. Autorem planu jest Mr. Toutée, Radca stanu, któremu Rząd powierzył zadanie opracowania konkretnych poleceń celem zreorganizowania tych stosunków.

Raport uzasadniony jest długotrwałym strajkiem górników w marcu 1963, który skłonił Rząd do zbadania nie tylko możliwości ustanowienia trwałej polityki zarobkowej, ale i do wprowadzenia reformy odnośnie rozmów przedstawicieli upaństwowionych przedsiębiorstw z przedstawicielami związków zawodowych.

Ubezpieczenie społeczne

Państwowy budżet społeczny

Świadczenia ubezpieczenia społecznego we Francji wzrosną w roku 1964 o 9,6% przeciętnie, wobec 10,2% w roku 1963. „Budżet społeczny” przewiduje poza tym wzrost świadczeń społecznych w rolnictwie o 18% w porównaniu z rokiem 1963.

Renty starcze i inwalidzkie (reżim ogólny) wzrosną o 12,4%, a renty wypadkowe o 11%. Natomiast świadczenia rodzinne podwyższone będą tylko o 7,3%.

Udział państwa w budżecie socjalnym wzrośnie tylko o 1,6% i wynosić będzie 30,87 miliardów franków. Od pracodawców wpłynie 37,5 a od pracowników 11,33 miliardów.

Narodowy Fundusz Pracy

W lutym br. wyszły dwa dekrety uruchomienia ustanawiające t. zw. Narodowy Fundusz Pracy, który ma umożliwić uruchomienie z miejsca nowym gałęziom przemysłowym oraz udzielić pomocy pracownikom, którzy muszą przejść do innego zawodu. Dotyczy to w szczególności kopalń węgla w Południowej Francji oraz kopalń rudy żelaznej w Lotaryngii, gdzie stan liczbowy pracowników znacznie się zmniejsza.

W tych wypadkach, Fundusz udzieli pomocy w stosunku do 80% zarobków, jaki zainteresowani pracownicy pobierali poprzednio, pod warunkiem,

Radca Stanu proponuje trzy nowości:

1) — Ustanowienie Komisji mieszanej w każdym przedsiębiorstwie publicznym która, pod przewodnictwem osobistości niezależnej miała by za zadanie stwierdzić obecny stan rzeczy, to znaczy, faktyczne warunki pracy i zarobków;

2) — Udział kierowników przedsiębiorstwa w rozmowach poświęconych zarobkom — wyznaczenie ogólnej sumy zarobków dla każdego przedsiębiorstwa należy, jak dawniej, do kompetencji rządu.

Natomiast, podział tej ogólnej sumy na poszczególne kategorie pracowników, jak również warunki pracy, czas pracy, należałyby do kompetencji kierownictwa przedsiębiorstwa oraz organizacji zawodowych;

3) — Raport ten proponuje powołać specjalnej komisji kontrolę decyzji powziętych przez poszczególne przedsiębiorstwa.

Rząd twierdzi, iż propozycje te stanowią ważną podstawę do rozmów z organizacjami zawodowymi.

N. B.: Obecnie odbywają się pierwsze rozmowy kierowników upaństwowionych przedsiębiorstw z organizacjami zawodowymi na podstawie tego raportu. Zaznaczyć jednak wypada, że wszystkie organizacje wysunęły poważne zastrzeżenia odnośnie wyników, jakich można się spodziewać z tych rozmów.

że przystosują się do zawodów w których brak rąk roboczych.

Fundusz przyznaje również pomoc na przeprowadzkę dla pracowników zwolnionych z pracy, którzy zgodzą się wyjechać do stref, gdzie brak robotników. Pomoc ta wynosi od 750 do 2.250 franków.

Pracownicy którzy nie mogą znaleźć zajęcia po przeszkoleniu lub po przeprowadzce, otrzymają pomoc finansową przez okres 12 miesięcy w stosunku od 50 do 75% poprzedniego zarobku. Tak samo, pracownicy w wieku ponad 60 lat, którzy nie mogą już przejść do innego zawodu otrzymają zasiłek który dopełni świadczenia bezrobocia.

POLAK NA OBCYZYNI

GŁOS PRACOWNIKÓW POLSKICH W BELGII

Rezolucje XXI-go Kongresu Metalowców C.S.C.

Rezolucje Europejskie:

XXI Kongres Chrześcijańskiej Centrali Metalurgistów w Belgii, zebrany 25. 9. 1964, w Coq-sur-Mer, powziął następujące rezolucje:

Uważając że:

— zjednoczenie Europejskie powinno się objawiać przez znaczne polepszenie warunków bytu pracowników, zjednoczenie ekonomiczne jest tylko etapem i normalnie musi się zakończyć połączeniem politycznym.

— Budowanie zjednoczonej Europy nie może się obyć bez współdziałania zainteresowanych stron, a szczególnie pracowników.

Kongres:

— Prosi o opracowanie europejskiej polityki socjalnej, liczącej się z aspiracjami pracowników do większego

zapewnienia ich egzystencji i lepszego bytu.

— Jest zdania, że tym dziedzinom, jako też zapewnienie pracy i zarobku, szkolenia zawodowego i readaptacji, oraz harmonijnemu postępowi w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, powinno się dać pierwszeństwo w realizacji.

ropejskiej Egzekutywy i traktatów, pod warunkiem, że rezultatem tego będzie zjednoczenie Europejskie.

— Przypomina, że organizacje syndykalne na wszystkich szczeblach powinny być dopuszczone przy wydaniu wszelkich decyzji dotyczących przyszłości Europy i akcji instytucji europejskich.

Czas trwania pracy

Kongres uważa, że postęp społeczny musi się okazywać przez stopniowe zmniejszenie czasu pracy.

Kongres domaga się efektywnej zapłaty za 10 dni świąt legalnych rocznie. Kongres polecił odpowiedzialnym za Centralę, opracowanie planu tygodniowego czasu trwania pracy, tak aby robotnicy za 40 godzin pracy tygodniowej otrzymali zarobki za 48 godzin.

Kongres potwierdza swoją poprzednią rezolucję dotyczącą prawa do przejścia na emeryturę między 60 a 65 rokiem życia, bez jej zmniejszenia.

Oczekując spełnienia tych rezolucji; Kongres polecił Centrali opracowanie projektu emerytury w 60 roku życia dla pracujących w warunkach trudnych i ciężkich, tak jak upoważnia prawo.

— Prosi o stworzenie, na poziomie europejskim, jednolitej polityki ekonomicznej oraz o ustalenie europejskiego biura programowania ekonomicznego.

— Sądzi, że zastosowanie prawdziwej europejskiej polityki socjalnej i ekonomicznej może się odbyć tylko w ramach Europy złączonej politycznie.

— Jest za zlaniem się w jedno Eu-

— Jest zdania, że akcję syndykalną należy dostosować na poziomie europejskim, tak na poziomie zawodowym jak i międzyzawodowym.

— Prosi kierownictwo Centrali o obronę tych postulatów na forum Międzynarodowego Związku Metalurgistów Chrześcijańskich a pośrednio na forum Organizacji europejskiej C. I. S. C.

Inwalidztwo — (Motion sur l'A.M.I.)

Kongres wyraził swe zadowolenie z poprawy, jaką przyniosło nowe prawo A.M.I. pracownikom inwalidom. Z drugiej strony stwierdził z żalem, że inwalidzi z przed 31. 12. 1963 pobierają odszkodowanie dzienne maksimum 138 fr. czyli rocznie 42.000, co jest znacznie mniejsze od pensji starości, podczas gdy ich wydatki na leczenie, często nie są pokrywane przez A.M.I.

Kongres zwraca uwagę na ich ciężkie położenie i domaga się wyrównania ich praw do pensji inwalidzkiej, równej pensji emerytalnej.

Kongres domaga się również dostosowania kontraktu pracy do nowego prawa A.M.I., a w szczególności przed i po porodowego.

Gwarancje Syndykalne

Problem na ostrzu noża są gwarancje syndykalne; problem ten był już poruszony w memorandum o stosunkach w przemyśle metalowym

C.C.M.B. chce zrealizować we wszystkich działach metalurgii, zdrowe rozwiązanie kwestii, które spełniałyby rewindykacje „gwarancji syndykalnej”, bez czego nie mogą być utrzymane normalne stosunki.

Po „fiasku”, w ramach 0,5% zakończonym ugodą z dnia 8. 3. 1963 w konstrukcjach metalowych, C.C.M.B., licząc się z częściową realizacją w przemyśle „des métaux non ferreux” i w siderurgie, wysunęło następujące propozycje:

- 1) Dla każdego sektora należy zrealizować jednolitą formułę narodową.
- 2) Wzajemian za różne zobowiązania

i za przestrzeganie przepisów umowy, którą należy jeszcze opracować, wszystkie przedsiębiorstwa metalowe będą musiały wpłacać pewne sumy do funduszu syndykalnego, którymi organizacje syndykalne będą mogły dysponować;

3) Utworzenie tego funduszu będzie miało na celu wypłatę części składek przeznaczonych do obrony ogólnych spraw syndykalnych, zsyndykowanym, w formie premii wierności syndykalnej.

4) Z drugiej strony cała wspólnota robotnicza będzie miała prawo do korzystania z tego funduszu, którego zasadniczym przeznaczeniem będzie formowanie delegatów, którzy przyszłości przejmą całą odpowiedzialność w przedsiębiorstwie.

Pensja starości

Wiek robotników, pragnących przejść na emeryturę jest ustalony obecnie na 60 lat dla kobiet i 65 dla mężczyzn.

Na prośbę zainteresowanego, pensja starości może być udzielona do pięciu lat przed osiągnięciem danego wieku.

Rozporządzenie to jest ogólnie znane natomiast nie są znane jego zastosowanie i konsekwencje.

Uważamy za obowiązek częściowego zapoznania ogółu ze skutkami przedwczesnego pobrania pensji starości.

Data przedwczesnego otrzymania pensji nie jest ustalona na rocznicę pięciu lat brakujących do wieku pod nią podpadającego. Może ona być udzielona począwszy od daty pierwszego każdego miesiąca pięcioletniego okresu poprzedzającego wiek normalnej pensji. Naprzykład: pracownik urodzony 30 lipca 1903 roku, ma pra-

wo do pensji począwszy od 1. 12. 1964 roku.

Ponieważ jednak w tym dniu nie ukończył jeszcze 61 lat pensja jego będzie zmniejszona o 25%. Jeśli ją natomiast otrzyma 1. 1. 1965 roku będzie ona zmniejszona o 20%.

Zmniejszenie pensji jest ostateczne i pozostaje po dojściu do wieku pensji normalnej.

Ta reguła ma na celu zahamowanie przedwczesnego jej brania i jest niekorzystna dla samego reżimu pensji.

Szybkie obliczenie pozwala stwierdzić, że robotnik, który wziął pensję w wieku 65 lat, w 80 roku życia otrzyma taką samą sumę jak robotnik, który ją wziął w wieku 60 lat.

Średni wiek życia w Belgii jest dużo niższy od tego wieku, w związku z tym kasa pensji ponosi wielkie straty oprócz utratę składek za ten okres.

Zainteresowany powinien więc zawsze obliczyć, czy przedwczesne pobra-

nie pensji mu się opłaca, zmniejszenie pensji jest zawsze dużo większe niż to się wydaje.

Obecny system, począwszy od roku 1955, za każdy przepracowany rok udziela większą pensję, stawka roczna od zarobku 100.000 fr. i wyżej często przekracza o 566 fr. minimum stawki udzielanej przed 1955 rokiem.

Przy obliczaniu nie należy brać pod uwagę tylko bezpośrednie zmniejszenie pensji o 5% do 25%, lecz zmniejszenie pośrednie przez utratę lat pracy.

Stwierdzamy, że pensja pracownika zarabiającego 100.000 frs. rocznie, który wziął ją w 60 roku życia, jest nie tylko mniejsza od stawki normalnej o 5% do 25%, lecz także o sumę wahającą się między 566 a 716 frs., zależnie od daty jej przyznania.

Dla kobiet zamężnych, sprawa jest bardziej skomplikowana.

Począwszy od 1. 4. 1965 nowe rozporządzenie nie zezwala przedwczesnie pensjonowanej mężatce do zrezygnowania z niej, celem otrzymania przez męża pensji żonatego.

Przed 1. 1. 1964 korzystnie było dla zainteresowanej, wziąć przedwczesną pensję, obecnie tak nie jest, w związku z tym zwracamy uwagę mężatek, aby przed złożeniem prośby o przedwczesną pensję, głęboko się nad tym zastanowiły.

My nie możemy radzić naszym członkom postąpić tak czy inaczej, dlatego prosimy zainteresowanych o zgłaszanie się do syndykatu, gdzie po zaznajomieniu się ze sprawą, będzie im udzielona dobra rada.

Program społeczny C.S.C. w kopalniach węgla

Pod tą nazwą należy rozumieć wszystkie rewindykacje wysuwane przez syndykat.

Po zasięgnięciu porady naszego Narodowego Komitetu w marcu 1964, Centrala Wolnych Górników podała do wiadomości „Dyrektoriatu Kopalni” jej program rewindykacji do załatwienia począwszy od roku 1964.

Główne punkty tych rewindykacji są następujące:

— Ogólne podniesienie zarobków, czy to w procentach, czy we frankach — dążeniem Centrali jest uzyskanie podwyżki premii obecności (prime de poste) o 10 fr. dla zmiany rannej i popołudniowej i 20 fr. dla zmiany nocnej;

— Dostarczanie i pranie przez kopalnię ubrań do pracy;

— Ulepszenie reżimu czasu trwania pracy i zapłaty, tak, aby każdy górnik miał zapewniony zarobek za 48 godzin;

— Branie pod uwagę premii obecności przy wypłatach socjalnych jak: choroby, dni świąteczne itd;

— Utworzenie premii wierności przemysłu;

— Utworzenie dostatecznie wysokiej premii przyjęcia do pracy w kopalniach, oraz ulepszenie warunków przyjęcia;

— Sprawiedliwa reforma pracy i zarobków do zarobków dozwolonych dla pensjonowanych;

— Zaliczenie dla cudzoziemców 30 dni w poczet wakacji upoważnionych w kraju z którego pochodzą;

— jednakowy węgiel dla górników, jednakowa ilość dla rannych i chorych.

Musi być załatwiona przede wszystkim sprawa zarobków, ubrania do pracy i czas trwania pracy.

Dyrektoriat Kopalniany opracuje wniosek i plan realizacji, który ma być przestudiowany przez Narodową Komisję Mieszana Kopalń.

Komisja już rozpoczęła swą pracę 24. 7. 1964 roku.

Patronat wniosek syndykatu odrzucił, tłumacząc się trudnościami finansowymi.

Po licznych pertraktacjach stwierdzamy, że do całkowitego zerwania nie doszło, mogą one być prowadzone w dalszym ciągu.

Zdecydowano zastanowić się nad wszystkimi problemami i przedstawić sprawę Komisji Mieszanej Kopalń.

Sprawa jest nie łatwa do wygrania, lecz uważamy, że górnikom, za ich ciężką pracę, należą się pewne przywileje, które będą jednocześnie zachętą dla innych, do podjęcia pracy w kopalniach.

Zmiana adresu

Często się zdarza, że nasi członkowie, po zmianie adresu przez dłuższy czas otrzymują naszą prasę na stary adres, albo też wcale jej nie otrzymują. Dlatego przy zmianie adresu należy:

— Zawiadomić swego starego pocztownika,

— Zawiadomić swoją Federację C.S.C. lub delegata,

— Ewentualnie nie zapomnieć podać jakiej poczcie podlega wasze nowe miejsce zamieszkania.

— Zawiadomić swego nowego pocztownika.

Tak postępując, zapewnicie sobie regularne otrzymywanie prasy naszej a nam ułatwicie pracę.

Premia dla zsyndykowanych w przemyśle ubraniowym i konfekcyjnym

Rozporządzeniem Król. z dnia 9. 7. 1964 został utworzony Fundusz społeczny i gwarancyjny dla przemysłu ubraniowego (Fond Social de Garantie pour l'Industrie de l'Habillement). Rada administracyjna tego Funduszu powzięła już pewne bardzo ważne decyzje.

1) Wszyscy pracownicy, zależni od Narodowej Komisji Rozjemczej przemysłu ubraniowego, około 1 września 1964, wpłacają składkę za pierwsze dwa kwartały 1964 roku w wysokości 75 fr. za kwartał.

2) na początku października podczas pierwszej wypłaty zarobku, pracodawcy są zobowiązani do wydania

wszystkim robotnikom i robotnicom, zaświadczenie stwierdzające, że byli oni zapisani na liście parcowników w dniu 30. 9. 1964 i że ich kontrakty pracy nie zostały definitywnie rozwiązane.

Robotnicy i robotnice są proszeni o natychmiastowe złożenie tego zaświadczenia w sekretariacie lokalnym C.S.C., w sekretariacie Centrali, lub w biurze okręgowym C.S.C. Nasi sekretarze zachowują je u siebie aż do chwili wypłaty premii wysokości 300 frs.

Minął ten czas gdy niezsyndykowani korzystali z syndykatów. Pozostaje im jednak ostatnia szansa wykazania swej solidarności przez zapisanie się do syndykatu C.S.C.

Nowe zarządzenie dla pensjonowanych pracujących w budownictwie

„Monitor” z dnia 9 września 1964 r. ogłasza rozp. Król., dotyczące upoważnionej pracy dla pensjonowanych robotników, urzędników, górników i marynarzy zatrudnionych w przedsiębiorstwach budowlanych (Construction), podlegających Dwóstronnej Komisji Narodowej (Commission Paritaire Nationale).

Rozporządzenie to przewiduje, że

pensja emerytalna nie zostaje zawieszona dla pensjonowanych zatrudnionych jako robotnicy i pracujących normalną ilość godzin w przedsiębiorstwach, podlegających Narodowej Komisji Dwóstronnej Budowlanej, pod warunkiem, że ich praca nie przekroczy granicy 720 godzin i 21.600 frs. w okresie od 1 września 1964 do 31 sierpnia 1965.

Minimalne zarobki w budownictwie w 4-tym kwartale 1964

Żona	Niewykwalifikowani	Specjalizowani	Kwalifikowani	
			1 eszelon	2 eszelon
	36,70	41,20	45,70	53,30
1	34,50	38,80	43,00	47,30
3	32,60	36,70	40,80	44,80
1—3%	35,40	40,00	44,40	48,80
2—3%	33,40	37,60	41,70	45,90

Te zarobki są związane ze średnim indeksem za miesiąc czerwiec i lipiec 1964, którego wysokość wyniosła 120,36.

TO i OWO

Solidarność światowa

Od rozwiązania zagadnienia pomocy dla krajów na drodze rozwoju, zależy pokój światowy a z nim nasze dobro.

To co poszukują kraje bogate w krajach ekonomicznie nie rozwiniętych, to rynek gdzie mogą się one zaopatrzyć za bezcen w surowce, które po przeróbce w swoich fabrykach będą sprzedawane po wygórowanych cenach.

Raport przedstawiony przez M. Prebish, sekretarza Generalnego ostatniej konfeerncji światowej w Genewie dla handlu i rozwoju, zawiera cyfry, które muszą nas zastanowić.

Dowiadujemy się naprzykład, że od roku 1961 stosunek cen surowców do cen produktów już wykończonych, zmniejszył się o 26 proc. dzięki wyższym cenom za produkty wykończone.

Straty spowodowane przez tę zniż-

Perspektywy społeczne Metalurgii w Belgii

Centrala Chrześcijańska Metalowców, podczas swego kongresu, wykreśliła sobie czteroletni program: z którego wymieniamy trzy najważniejsze punkty:

- 1) Zagadnienie zależności zarobków od indeksu,
- 2) Zagadnienie gwarancji syndykalnej,
- 3) Czas trwania pracy.

Zarobki a indeks:

„Nous n'accepterons jamais l'abandon de la liaison des salaires a l'Index”. A. Cool

Kongres przeciwstawił się energicznie temu, że w przemyśle metalowym, od końca maja 1962 nie istnieje żadnej umowy.

Kongres przeciwstawia się decyzji pracodawców nie łączenia automatycznego wpływu indeksu na zarobki. Indeks częściowo gwarantuje siłę nabywczą pracowników wobec wyższości cen produktów na rynku wewnętrznym.

kę w Ameryce łacińskiej, wynosiły 10 razy tyle co pomoc pieniężna i kredyty otrzymane z U.S.A. i od organizmów międzynarodowych.

W tym samym okresie na ogólną sumę pomocy 47,4 miliardów dolarów. 20,9 miliardów powróciło do krajów bogatych w formie procentów i zysków.

To samo możemy powiedzieć o frankach francuskich, frankach belgijskich, rublach etc...

Do Francji naprzykład, która ofiarowała wielkie sumy na pomoc dla krajów nierozwiniętych, w roku 1961, powróciło 375 milionów nowych franków.

Sumy wypożyczone przez Z.S.R.R. na małe oprocentowanie, są zwracane, przez kraje nedorozwinięte, w produktach eksportacyjnych. Muszą one zakupywać w Z.S.R.R materiały z których często nie mogą korzystać. Znany jest fakt zakupu przez Gwineję odgarniacza śniegu, który dotychczas oczekuje na użycie go w jednym z portów.